

Տարեկան գինը 10 բուրփ, կէս տարիվամբ 6 բուրփ.
Առանձին համարները 7 կօպէկով.

Թիֆլիսում զրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ.
ՄԻԴ Տիֆլիս. Տիֆլիս. Ռեդակցիա «Մշակ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

տակամութիւն։ Շատ զգոյշ պէտք է լինել ազատամիտ պարզնի հետ վիճելիս, որովհետև նըրա սովորութիւնն է բուն հարցը թողած կաչել ձեր անձնաւորութեանը։ Եթէ ցանկանում էք խոր կերպով վիրաւորել կեղծ ազատամալն նրա ներկայութեամբ գովեցէք նրա մի ընկերին, մի ուրիշն, որովհետև նա համոզված է, թէ գովեստն ու պատիւը միայն ինքն իրաւունք ունի ստանալու։ Կեղծ ազատամալի համար չը կայ մի հարց, որին նա իր համկացողութիւնից բարձր համարէր և ամենաէկան հարցերն անդամ այնպէս ճիշդ է լուծում, ինչպէս ես և դուք, ընթերցով, մի թաս թէյ ենք խմում։ Նա առարկութիւններ չէ սիրում, նա կարծէք չէ լսում, և այդ քաջութիւն է համարում……

***

նոցներ և ձրի փող տան սրան ու նրան ոչ, այդ ոչ մէկս չի ցանկանայ, բայց եանձնաւորութիւն աւելի քան պիտանի խատաւոր ու տոկուն է, նրա տուածքը հասարակութեան աշքի առաջն խղճութիւնն է բալորովին վանդել նրան էլ օգոստոս ամսին, երբ բոլոր դարբոցները արդէն բռնված են։ Ի՞չ անի այժմ սուցից, մանաւանդ նա, որը ծանրապեահագին ընտանիքով։

Մենք միշտ գուալ գիտենք, թէ մերը պէտք է ունենան ուստամիական հոգ ենք, բայց բանից երեսում է, որ նրանց կիրքը այն աստիճան է, որ ոչնչացնում էակ իմդճը, այն ինչ հասարակ դասսակա

ուտելու. ները, իսկ եթէ անում էլ է, միայն ռոճիկի շա- ցին, բա-
րք որ մի տութեան պատճառով և այն էլ պաշտօնապէս ուղղէր
միայն: Նա ստորոտին է համարում դեր կատա-
րելը, տոմսակ ծախելը, փող հաւաքելը և այն,
այն ինչ հասարակ ուսուցիչը միջից կէս է լինում,
մշակի պէս աշխատում է. Նա և դասեր է տալիս,
և դերեր է սովորում, դեր կատարում, և քեմ է
շնում, և տօմսակ է ծախում, և ձրի դասեր է Այժմ
վերցնում բացակայ ընկերի փոխարէն, աշակերտնե- հարցով
րի հետ զրունելու է գնում, մանկական ժողովներ է ների ա

յց ցանկալի էր, որ հոգաբարձութիւնը
իր այդ սխալը:

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳԻՒՆ

Պարիզ, օպոստոսի

ՆԱՄԱԿ ԵՐԵՒԱՆԻՑ

Օգոստոսի 13-ին Ճավի

Զմեռվայ ասբողջ ընթացքում՝ Երևանի թեմական դպրոցի հոգաբարձութիւնը ուսուցչական խմբի հետ վատ վարկելուց յետոյ, այսօր հասաւ ծայրահեղութեան՝ արձակելով այժմին խմբի մի քանի լաւ ոյժերին։ Հոգաբարձութիւնը նրանց տեղ հրաւիրել է համալսարանական ու ճեմարանական անձանց։ Ի հարկէ, շատ համարելի է հոգաբարձութեան այդպիսի մի քայլը, բայց ցաւալն այն է, որ այդ վարագոյրով նա իր կրքի զոհ դարձրեց արժանաւոր ուսուցիչներին։ Այսօր այն ուսուցիչները, որոնք 10—25—34 տարի ուսուցչութիւն են արել, քրտինք են թափել իրանց խնակին յանձնված հայ մանկանը տալ այնքան պաշար, որ նա ապագայում իր ժողովրդին ու մարդկութեանը պիտանի անդամ դառնայ, որոնք օրինակելի կարող են լինել մեր բոլոր դպրոցների ուսուցիչների համար, և որոնք իրանց այդքան տարվայ ուսուցչական դաժան պաշտօնը վարելուց յետոյ, պիտի վարձատրվեն, զոհ են զառնում կրքի և ամբողջ ընտանիքով մնում են առանց հացի։ Հայերիս բոլոր հասարակական գործիչների ճակատագիրն է այլ։ Գանի կարելի է ծծում են նրա հիւթը և օգտվում նրանից։ Ինչո՞ւ որ նա համում է այն հասակին, երբ նա պիտի վայելէ անցեալ աշխատութեան պատվիները, նրան՝ ինչպէս մի անպիտան արարածին գուրս են շրաբրում և մատնում քաղցածութեան ճանկը։ Այդպէս էլ արեց մեր հոգաբարձութիւնը։ Մենք չենք ասում, որ մեր դպրոցները շինեն անկելա-

Դէմ. նա
որի տակ
կան իրա-
պէս այդ
նակ երբ
պէտք է
ուղարիւը
և զոգա-
փոշմանել
յն է, որ
ընթաց-
որաւունք-
րանքը ըս-
մասին մասին
ն գտաւ
իտի հրա-
ր, բայց
ձգվեց:
որ բոլոր
բանական
առև մեր
այսութիւն-

մի շինութիւն է շինել, որ 7000 ր. փող արժէ: Եւ
այդ բոլոր այն պատճառով, որ հոգաբարձու-
թիւնը սիրով է վերաբերվել դէպի նը-
րանց: Երեանի ուսուցչական խմբի մէջ էլ կան
այդ ուսուցչիներից, որոնք արձակվել են: Եթէ
հոգաբարձութիւնը խմբի հետ համերաշխ գործէր,
միթէ այդ խումբը տասնեակ աղքակներից ար-
դիւնք չէր բերի, որից այսօր ոչ մի կօպէկ չունի
ստացած հոգաբարձութիւնը:

Մեր ամելիքը թող չերկարի. այդ արդէն ակ-
սիօմա է, որ համերաշխութեան տուած արդիւն-
քը ակներև է, միայն հոգաբարձութիւնը ուսում-
նարանի շահը աչքի առաջ ունենալով, պէտք է
պահէր լաւ ոյժերը, որոնց կարող էր տալ ստո-
րին դասարանների դասերը, մի և նոյն ժամանակ
բարձր դասարանները յանձնելով բարձրագոյն կըր-
թութիւն ստացած անձանց: Սրանով թէ զրկած
չէր լինի մի քանի պիտանի ուսուցչիներին և տա-
սը 30 բուրու փոխարէն, որ կը վճարէր նրանց,
50 ր. չէր տայ բարձր կըթութիւն ստացածնե-
րին և միւս կողմից էլ մի տեսակ վարձատրած
կը լինէր 10—25 և 34 տարի ուսուցչութիւն ա-
բաժանու

միութիւններից շատերին խորի չէր կրօնական նպատակը: Այլապէս չէր կարող լինել միջին դարերում, երբ կրօնական զգացմունքը անսահման կերպով զարդացած էր, մինչև անգամ տնտեսական կեանքը ազատ չէր կրօնի աղղեցութիւնից: Ուստի զարմանալի չէ, որ արհեստաւորների ցեխական միութիւնները մինչև անգամ XVIII դարում իրանց պատճնների տօներին միշտ շքեղութեամբ պատարագ էին մատուցանել տալիս:

մնակ դիմենք հին Հռոմին, կարող ենք թէ վաճառական և արհեստաւոր դագեռ հին թագաւորների ժամանակ որոց կազմակերպութիւն, ներքին ինքն թիւն և փարչութիւն: Արհեստաւոր դամրութիւնները կամ, ինչպէս հռոմայեցիք էին նում, կոլեգիանները, ունէին կառավարիչ նեաներ¹⁾, ժողովներ, ուր վճռվում էին կյան վերաբերեալ բոլոր հարցերը, ունէին

Նկատել, բակութեան, երբեմն հաշտվելով նրանց գոյու- էին տաց
սակարգը թեան հետ, միայն սահմանափակում էր նրանց լիացիք

անց քաղաքակրթութիւնն ու հասարա-

II

Վիտնականների մի շարք այն կարծիքի էին, թէ
արհեստաւորական միտքիւնները—ցէխերը հոօ-
մայեցինների քաղաքակրթութեամ դործն է և Հռոմը
այդ հաստատութիւնները, եթէ կարելի է այսպէս
ասել, կտակեց երօպական միջնադարեան ազգե-
ունն: Այս կարծիքը նոր չէ և դեռ XVII-դ դա-
ռում ¹⁾ պաշտպան գտաւ Հեննեցիուսի և Բէյերի
կողմից. այս դարում նոյն կարծիքի էին Ելիսօնն,
Դաւուզ և մասսամբ Արնօդ:

43 Թւին
լակովս-
էպիաննե-
զումում.
թէ կրօ-
սն; կա-
և կոլէ-
րի, վա-
ռլէպիա-
կ, ան-
համար.
ըլէպիան
Ք էր հո-

այլ և Գալլիայում։ Կոլլէգիաներ կազմվում էին
բոլոր քաղաքներում և մինչև անգամ գիւղերում։
Բայսը նրանումն է, որ հոօմայնցոց աղնաւական-
ների (պատրիցիաների) կալուածքները (lati-
fundia) նման էին մեծ գիւղաքաղաքների, ուր
ժողովուրդը պարապում էր ոչ ժէ միայն գիւղա-
անտեսութեամբ, այլ և արհեստներով։ Ընդհան-
րապէս կալուածքներում ընակեցրած արհեստա-
ւորները պատկանում էին մասսամբ ստրուկների և
մասսամբ ճորտերի դասակարգին։ Ուստի նրանք
իրանց կաղմակերպութեամբ համարվում էին offi-
cium, այսինքն «պաշտօն», որովհետեւ արհեստը
համարվում էր ստրուկների, կամ ճորտերի պար-

մեանց հ
մակերպո-
ներովուժե-
թիւնը, ա
ծագեցին
կան միտո-
յիշեցինք-
րի մասին
նապէս հ
կանների
փաշակա-
ռավարու-
ալիսաւու

ետ, տուին հիմ միութիւններին նոր կազ-
լթիւն։ Նրանց կազմակերպութեան վրա
ցին, ինչպէս հռօմայեցոց քաղաքակլթու-
յնափէս և գերմանացոց սովորութիւնները։
և գոյութիւն ստացան այն եղբայրա-
թիւնները, որոնց մասին մնենք վերեւում
խօսքը gildona, fraternitas—միութիւննե-
ր։ Իսկ ինչ որ վերաբերում է առանձ-
ուօմայեցոց արհեստաւորների և վաճառա-
կոլեգիաներին, նրանք ունեին բուն
և աղօլիցիական նշանակութիւն։ Կա-
միւնը թոյլ տալով նրանց գոյութիւնը,
մ էր յարմարեցնել նրանց կազմակեր-

Հոօմայցիների քաղաքակրթութիւնը, ինչպէս սայտնի է, մեծ ազգեցութիւն ունեցաւ միջնադարեան ազգերի և նրանց քաղաքական ինքնավարութեան լրա. դարմանալի բան չէ, եթէ այս կամ այն արհեստը անցնելով գերմանական ցեղերին, մի և նոյն ժամանակ ներգործեց արհեստաւորների լասակարգի ներքին կազմակերպութեան վրա: Այց միւս տեսակէտից այս ենթալբութիւնը է կարող ամենաճիշդ համարվել, քանի որ Գուտառավ Շմօլէր²⁾ ասպացուցեց, թէ շատ արհեստ եր ի բնէ անտի յայտնի էին գերմանական եղերին:

ախսերի տաւորիցուցիչ պաշտօնը:

սական շահերը, որ միջնադարեան պեր-

Արհեստաւոր դասակարգի կազմակերպությունը ցիների կառավարութիւնը, մինչև անդամ հատութեան օրերում, զանազան տեսակ էր

(Digitized by srujanika@gmail.com)

¹⁾ Վահելմ Շտիդա, Zur Entstehung des
chenc Zunftwesens. Iena. 1877. p. 2—3.

²⁾ Գուստավ Շմալեր. Die Strassburger Tu-
nd Weberzunft urkunden und darstel-
trassburg, 1879 թ. պ. պ. 353—358.

³⁾ Schmoller, p. 388—390.

1) E. Levasseur. Histoire des classes

Հասա- բանց Նովիրում էին այս կամ այն արհեստին: Այս տեսակ միտթիւնները շատ տարածված էին գյաւղական և նախարարական էին: 1) Rodb

(Կը շարունակիլի)

մինչև այսօր դեռ չեն մոռացել Շերս ամենապատշաճան մարդուն:

Մեզ ինողում են տպագրել հետեւալ նկանքինը. «Ձեր լրագրի 79-րդ համարում ու Մ. իր՝ «Ժողովրդական զրադարձաններ» յօդ ծում ասում է, որ Շուշու Բարեկարծական բարթեան փոքրիկ զրադարձան-ընթեցարանը համեմք գրութեան մէջ է և ժողովրդին պատակարակելուց շատ հեռու է: Մենք առ կարծիքի հետ համաձայն չենք. մեր զրադարձաննեին մահամեմք վիճակի մէջ չէ, բայց որ բարձարանը բում ժողովրդին զբեր չէ մատրադում, —այդ ուղիղ է: Գրադարանից, շատ համ բայցառութեամբ, զբեր վերցնողներ՝ սողներ, կամ ուսուցիչներն են, իսկ ժողովով ի հարկէ, գմուար թէ կարող է օգտվել գրանից, քանի որ ամենաէժան զիրք վերց ժամանակ պէտք է զբաւ դնել գրադարձանու մնաքիչը՝ մի բուրդի: Ամսավճարն էլ մեծ է կարծիքով»:

Սեղ հաղորդում են մի ուրախալի նորուայն է, որ վերջին ժամանակներս բաւական սեղ է տարածվել ընթերցանութիւնը վրացի մանաւանդ հասարակ դասակարգի մէջ։ Ճշ դական ընթերցանութեան գրքեր վրացերէ գուով բաւական յաճախ են հրատարակվուայն ցանկալի է, որ ժողովրդական ընթերց թեան գրքերի մէջ աւելի խիստ ընտրութիւննեին վրացի գրադէտները և հրատարակի քամ թէ մինչև այժմ անում էին։

Գաւառական զանագան քաղաքներից, ի
երբում է մեզ և կած տեղեկութիւններից,
կան չառ օրիորդներ ձգուում ունեն Թիֆլիս
մանել մի որ և է արհեստագիտական դպրու
սավործութիւնը սովորելու համար։ Յանկա
որ Թիֆլիսի արհեստագիտական դպրոցը հ
րակիր իր մանրամասն կանոնները և պրո
որակս զի գաւառներում տեղեկութիւն
ցին, թէ ինչ է այդ դպրոցի ծրագիրը և
աէտք է մտնել այնտեղ։

Մեկ գանգատվում են Երևանից, որ մինչեւ
Էլ թեմական դպրոցի տեսուշը չէ ընտրված
քանի թեկնածուներ կան այդ պաշտօնի բայց
բայց թէ զբանցից ով կը մնի տեսուշը
յայտնի չէ: Միլթէ դժուար է հոգաբարձու
հասկանալ, որ տեսչի ընտրութիւնը ուսում
տարվանից մի փոքր առաջ պէտք է անել,
զի նա էլ մասնակցէր այն ուսուցչական
կաղմակերպութեանը, որի հետ նա պիտի

ՆՈՒՇՈՒՑ մեղ գրում են. «Այստեղից ավելաս հեռաւորութեան վրա, Ազգամի պական բաժնի մօտ գտնվող՝ Խորլու թուքը մօտ օդստոսի 17-ին պատահեց մի յանդու և ազակութիւն. Երկու շուշեցի հայ ճան հորդներ, Ս. և Ա. ազգանունով, պօստով վա Խորլու գիւղից կէս վերս հեռաւորու վրա, նրանց վրա յարձակվեցին չորս վիճակոված աւագակներ, և սպառնալով նել պահանջնեցին ճանապարհորդներից նրա նեցածը. նրանք խլեցին ճանապարհորդներ դը, մօտ 300 բուքի, հագուստը, ժամանակածի գոտիները: Կասկածում են, որ աները հէնց նոյն Խորլու գիւղիցն են: Պօլի յայանված է և արգէն աւագակներին որոնս նոյն դէպքի մասին կողոպահածները անմի հերու»:

Թիֆլիսի առաջին գիմնազիայի տեսուչ
վկան Նշանակված է Թիֆլիսի երկրորդ
վիայի գերեկտօր: Այժմ Թիֆլիսի ա
գիմնազիայի գերեկտօրն է պ. Մարկով,
գիմնազիային՝ պ. Դրօգման, իսկ պր
վիային՝ պ. Մարտինօվսկի: Բնակական
դիրեկտորն է

ՊՕԲԻՍԻՑ մեղ զբում են, «Բարբարոսութիւն և
սպանութիւններ յաճախ են պատահում մեր հա-
յուն, ոկտեսած՝ օռան առան առասու է աս-

տեղի նորեկումս պատահած սպանովթիւնը, որին
զո՞ւ եղաւ Տաթև գիւղացի ուսուցիչ Տիգրան Տէր-
թակորեանց. պարոնը աւարտուել է իր ուսումը
Գէորգեան ճեմարանում, վարել է ուսուցչական
պաշտօն մօտ երկու, երեք տարի Տաթևի հոգուր
ուսումնարանում, իսկ վերջին տարիներս Բագուի
Մարդասիրական ընկերութեան ուսումնարանում;
Սպանովթեան, գէաքը պատահում է Հալլիոր
գիւղում: Յանցաւոր նոյն գիւղացի է և սպանե-
լուց յետոյ ինքն անհամբ Ներկայանալով գաւա-
ռապետին, յայտնել է թէ ևս եմ սպանել: Նրան
իսկոյն բանստարկեցին. եղելութեան բոն պատ-
ճառն առ այժմ յայտնի չէ, այժմեանից քննու-
թիւն է սկսվել և ժամանակով երեսի կը բացվի
ամեն բան: Սպանվածը եկել էր հայրենիք և
շուտով պէտք էր զնար Բագու իր պաշտօնը
ստանձնելու. նա երեք տեղից էր վերք ստացել՝
մէկը ոտից, իսկ երկուր աջ և ձախ կողքերին»:

Հասարակութիւնը սկսել է արդէն ամարանոց-
ներից իջնել քաղաքը—բայց Թիֆլիսում վերջն
օրերս սկսել է բաւական զգալի չափ անել: Տաղա-
կալի չէ արդեօք կրկնել այն էլ հաղար անդամ
կրկնածը՝ թէ հարկաւոր է ջրել քաղաքի թուոս
և կեղասոս փողոցները:

ԾՈՒԾՈՒՅՑ մեղ գրում են. «Պ. Յովհաննէս Մահ-
տեսիք-Գրիգորեան Խունակց իր ծախսով 2,500
լ. մախելով, Ղազանչեցոց գեղեցկաշն և կերպու-

շուրջը բաւական լայս տարածությունութեան սրբագուշ
քարից սալայատակ է արել, վարպետներին և մը-
շակներին էլ ըսցի իրանց վարձատրութիւնից
մինչև գործի վերջանալը ամեն օր ճաշ է տուել:
Յանկալի է, որ այդ եկեղեցու հարուստ ծխա-
կաններից մէկն էլ իր ծախսով կառուցանէր այդ
հոյակապ շինութեան կաթողիկէն:

Սեզ թղթակիցը Նոր-ԲԱՅԱԶԵՏԻՑ հազորդում է
մեզ, որ այդ քաղաքում ոկտել են կոստրել
փողոցին չներխն թոյնի միջոցով: Բայց թղթա-
կիցը անհրաժեշտ է համարում զգուշացնել տեղա-
կան ուստիկանութեան և հրաւիրել նրա ուշաբրո-
թիւնը այն հանգամանքի վրա, որ թունաւորված
չներից շատերը ընկնում են գետակի մէջ, որից
բնակիչները ջուր են խմում և այսպիսով կարող
են թունաւորել ջուրը: Կնքն ժողովորդն էլ այն
աստիճան առէտ է, որ թունաւորված չների-
ւունքը առա մնամ ուսում է պետակի մէջ:

Ա Սեղ զբուժ են հետեւեալը. «Յուլիս ամսի վեր է այս համանակը. Զառակ պատրի Զառակ

չերու կամասամբ ց կալե գ գ գ գ
նորաշն քաղաքի հարուստ, պ. Մակի Զաղէթեան
որը յայտնի էր իր բարեգործաթիւններով: Հան
գուցեալի որդի Ալէքսանդրը նմանապէս շարու
նակում է ընթամալ իր հօր շաւով և արդէն մի
քանի նուիրատութիւններ արաւ իր հանգուցեա-

ԱԼԵՔՍԱՆԴՐՈՊՈԼԻՑ մեզ գրում են հետեւալը
«Մեր քաղաքի մանարաբաղ ասված դասա
կարգի չարութիւնները համնում են վերին աստի
ճանիք. այդ կին տօները գնում են ամեն առա
ւոտ, կանգնում գիշերից դէպի քաղաքը տանու
ճանապարհների վրա, և զանազան կենսական
արդիւնքներ բերող գիշեացիններից զրկելէ բուն
և շատ էժան գնույթ առնում են ամեն տեսակ
մթերքներ՝ ալիւր, իւղ, միրու և այլն, — և ասպ

Առյու մժմբրքսիր և ալինեա և քաղեք-շրմութ և լուրջ և
երկու զնովէ Այսպիսով հարստահարպում է ար-
դիմաքերող զիւղացին, հարստահարպում է
սպառող քաղաքացին, խակ շահվում է մէջտե-
միմիայն հարստահարող կինսո—չարչին: Այդ ան-
դաւապ մարդկանց վրա պէտք է խիստ և օրինա-
կան հակողութիւն հաստատել պէտք է, որ ոստի-
կանութիւնը նրանց վրա հսկէ և պատժէ նրանց
այլապէս մեր զիւղական արդիմաքերողը, առանց
այն էլ զրգված շմականը՝ անխնայ կերպով կ-
հարստահարպի միշտ և երբէք չի աղատի այ-

Հարստահարութիւնից»։

լոյցի հիմնաւոր եկամուտ բերող հաստատու-
նեն: Փոխանուակ գալոցի դրսմազլուխը զամա-
նն անձանց տոկոսով տալու, աւելի լաւ է
անոնվ հասարակաց բաղնիս կառուցանել. նա
բերի իր որոշ և հաստատ տոկոսնելը և մի և
յն ժամանակ կը նպաստէ ժողովրդի մէջ մաք-
սիլութեան սովորութեան արմատացնելուն:
որ բայց ազէտը մինչեւ օրս երբէք չէ ունեցել որ
է բաղնիս և սրանով կարելի է չափել մեր
սպաքի բնակիչների մաքրաւի ութեան
ատիճանը: Ուետք է ցանկանալ, որ բաղնիսը կա-
ռոցի քաղաքիս ամենայարմար տեղերից մի-
ւն»:

Հ իւրաքանչիւր տարի ծախտում են մօտապէս 4 միլիարդ ֆրանկ:

երմանական լրագիրներից մէկը զբում է
և եւալը. «Զարմանալի է, թէ որպիսի մեծ դեր
խաղում 3 թուանշանը իշխան Բիսմարկի
ողջ կեանքում: Նրա ընտանեկան վիճանշանի
«in trinitate robur» ասացուածի հետ միա-
գունվում են կազնեայ երեք տերեմներ. ծաղ-
ան թերթերում նրան միշտ երեք հատ մազով
նկարում. նա երեք որդի տանի՝ Հեղիքը,
Հէլմ և Մարիա. նա երեք կալուածք ունի՝
ողբիսարուէ, Վարցին և Շինհառուէն. նա
ք Փակուլտէտների դօկտօր է. նա երեք պա-
տաղմ վարեց, երեք սննդամ խաղաղութեան
նազիր կապեց, երեք կայսրների տեսակցու-
նը զլուխ բերեց, և վերջապէս երեքպատեան
նակցութիւն կապեց: Նա համաձայնութիւնն է
այցել քաղաքական երեք կուսակցութիւնների
՝ անդրակեռնականների, պահպանողականների
ողբային աղատամիտների հետ. նա ծառայեց
ք կայսրներին և իր ամերող կեանքի ընթաց-
մ կուռում էր երեք գաղափարի համար՝ պրուսա-
ս, գերմանական և խաղաղութեան գաղափարի
հարց:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

ՊԱՐՍԿԱՍՏԱՆ

Մայրաքաղաքի «Խօն. Վրեմյ» լրագրի թղթակցում է Պարսկաստանի Մէջնէդ քաղաքից տառեալը.

«Ուշամարտակ թէ սաղազաս բասպիչները չա-
ար, և թէ մանաւամնդ ուռուների համար մեծ ան-
արմարութիւններ է ներկայացնուում այն հանգա-
անքը, որ այստեղի հեռագրատունը անզլիացի-
երի ձեռքումն է զանվում: Մէշխէղից ոչ մի հե-
ադիր չէ կարելի ուղարկել կամ ստանալ այստեղ,
ինչ որ անզլիական հիւպատոսին յայսնի չը լի-
ի: Շատ հեռագիրներ մի քանի օրով բռնվում
ն այստեղ և նրանց բովանդակութիւնը հիւպա-
տուր հաղորդում է Թեհրանի անզլիական դես-
պանին: Հեռագրատան բոլոր ծառայողներին հրա-
մայված է հաղորդել հիւպատոսին հեռագիրների
թշջ կարգացած բոլոր նորութիւնները, մանաւանդ
աղաքականութեան վերաբերեալ հեռագիրների
ուգանդակալութիւնը, մինչև անգամ ծածկագիր հե-
ռագիրները մի քանի օր պահվում են կայարա-
ւում և չեն ուղարկվում, մինչև որ հիւպատոսը
ը կարողա: Շահից Խորասանի կառավարչին ու-
ղարկած և Խորասանի կառավարչի շահին ու-
ղարկած հեռագիրները արտադրվում են և Թեհրան
ն ուղարկվում գեսապանին: Հեռագրական գծերը
ափացանց անփոյթ են պահվում այստեղ: Հեռա-
ւիրը մի քանի օրով չէ բանում:

Հական հնդկացիներ ձիեր զնելու համար: Միմիայն
Մէշխէդում նրանք 250 ձիեր զնեցին: Գնին չեն
սայում նրանք, և քիչ թէ շատ լաւ ձիաների հա-
մար լաւ փող են սալիս»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—կ. Պօլսի ռուսաց դեսպանի միջնորդութեան
չորհով թոյլտաւմթիւն ստացվեց կ. Պօլսի ռուս
դեսպանութեան կլց հիմնել ռուսաց դպրոց Դըմ-
րոցի նպատակն է ռուսներին հաւատակից և ազ-
գակից տեղական ազգաբնակութեան մէջ ռուսաց
ինդուկի գիտութիւնը տարածել և աւելի մօտ ծա-
նօթացնել մեր հայրենիքի հետ, և մի և նոյն ժա-
մանակ հայրաւորութիւն տալ երիտասարդու-

ԵԱԶԻ ԼՈՒԾԵՐ

Ստատիստիկական շատ հետաքրքիր տեղեկութիւններ են հաղորդում անդիլական լրագիրները և օնդօնի մասին։ Օրինակ, այնտեղ գտնվում են՝ 48 կամուրջներ Տէմզայի վրա, 76 թատրոններ, պօստային և հեռագրական 2,200 բաժանմունքներ 15,000 ծառայողներով, 547,410 աներ, 1,450 տաճարներ, 2,100 հրանդանոցներ և բարեգործական այլ հիմնարկութիւններ, 7,600 գրաբեցրատներ, 1800 սրճարաններ, 3,100 հացարաններ և 326,000 արական և իգական սեռին պատկանող ծառաներ։ Լօնդոնում իրաքանչյուր օր ուտփում է՝ 2,200,000 պարկ ալիք, 260,000 հատ խոզ, 450,000 տաւար, 1,600,000 հորթ, 8,500,000 մամր թռչուններ, և 220,000,000 ձկներ։ Լօնդոնում շօտրանդացիներ աւելի կան, քան Եվրոպուրգում, իրամադացիներ աւելի կան, քան Դուբլինում, կաթօլիկներ աւելի կան, քան Հռոմում, և հրէաներ աւելի կան, քան ամբողջ Պալեստինում։ Լօնդոնում 19,000 կառապաններ կան և 1,500 օմնիբուսներ։ Լօնդօնի ազգաքնակութիւնը 1666 թվուն բաղկացած էր միայն 40,000 հոգուց, 1800 թվուն՝ 900,000 հոգուց, իսկ ներկայ տարին՝ 4,425,000 հոգուց, իսկ 1900 թվուն, շատ հաւանական է, որ 5000,000-ից աւելի կը լինի։ Լօնդօնի բնակիչ-

